

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารทางสื่อเสียงตามสาย และความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อเสียงตามสาย

ตอนที่ 3 การรับฟังรายการความรู้เกี่ยวกับการสุขาภิบาลอาหาร (รายการคุยเฟื่องเรื่องอาหาร)

ตอนที่ 4 ทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

4.1 การเปลี่ยนแปลงในระดับความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการสุขาภิบาลอาหาร ก่อนและหลังการเปิดรับความรู้ทางสื่อเสียงตามสาย

4.2 ความสัมพันธ์ของสถานภาพทางสังคมและ เศรษฐกิจ ได้แก่ อายุ การศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจ กับการเปิดรับข่าวสารทางสื่อเสียงตามสาย

4.3 ความสัมพันธ์ของสถานภาพทางสังคมและ เศรษฐกิจ ได้แก่ อายุ การศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ และจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับการรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติตนด้านการสุขาภิบาลอาหาร

4.4 ความสัมพันธ์ของความรู้กับทักษะคิดและการปฏิบัติตนด้านการสุขาภิบาลอาหาร

ตอนที่ 1 ลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง (ดูตารางที่ 9 ถึง 15 ในภาคผนวก ข.)

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษารั้งนี้ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายคือ เพศหญิง มีร้อยละ 58.0 และเพศชายมีร้อยละ 42.0

2. อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในวัย 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมา คืออายุ 15-25 ปี, 36-45 ปี, 46-55 ปี, และอายุสูงกว่า 56 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.5, 19.5, 7.0 และ 2.5 ตามลำดับ

3. การศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบชั้นประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมาคือ จบชั้นมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 29.0 จบปริญญาตรี ร้อยละ 16.0 จบอนุปริญญา ร้อยละ 10.5 และไม่ได้เรียน ร้อยละ 3.5

4. อาชีพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 30.0 อาชีพค้าขาย ร้อยละ 26.0 เป็นผู้ที่กำลังศึกษา ร้อยละ 19.0 อาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มีร้อยละ 14.0 อาชีพแม่บ้านหรือทำงานบ้าน มีร้อยละ 7.5 และอาชีพอื่น ๆ (ทนายความและตัวแทนจำหน่ายสินค้า) มีร้อยละ 3.5

5. สถานภาพสมรส กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 59.5 เป็นผู้แต่งงานแล้วที่ เหลือร้อยละ 40.5 เป็นผู้ที่ยังโสด

6. จำนวนสมาชิกในครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัว 4-6 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 สมาชิก 1-3 คน มีร้อยละ 20.5 สมาชิก 7-9 คน มีร้อยละ 15.5 สมาชิก 10-12 คน มีร้อยละ 6.5 สมาชิก 13-15 คน มีร้อยละ 1.0 สมาชิกมากกว่า 16 คน ขึ้นไป มีร้อยละ 0.5 และมีผู้ไม่ตอบคิดเป็นร้อยละ 6.5

7. ฐานะทางเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 87.5 มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ร้อยละ 11.0 มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง และร้อยละ 1.5 มีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับดี

ตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารทางสื่อเสียงตามสาย และความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อเสียงตามสาย (คูตารางที่ 16 ถึง 23 ในภาคผนวก ข.)

1. ช่วงเวลาของการเปิดรับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารทางสื่อเสียงตามสายในช่วงเช้า คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมาคือช่วงเย็น คิดเป็นร้อยละ 42.5 และช่วงกลางวัน มีร้อยละ 34.0

2. ระดับการเปิดรับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 93.5 มีการเปิดรับข่าวสารทางสื่อเสียงตามสายอยู่ในระดับต่ำ รองลงมาร้อยละ 5.0 มีการเปิดรับอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 1.5 มีการเปิดรับอยู่ในระดับสูง

3. ระยะเวลาที่เหมาะสม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าระยะเวลาที่เหมาะสมของแต่ละรายการที่ออกอากาศทางสื่อเสียงตามสายคือ 51-60 นาที มีร้อยละ 60.5 เวลา 21-30 นาที มีร้อยละ 19.0 เวลา 41-50 นาที มีร้อยละ 5.5 เวลานั้นน้อยกว่า 10 นาที มีร้อยละ 4.0 เวลา 31-40 นาที มีร้อยละ 3.0 เวลา 11-20 นาที มีร้อยละ 2.5 เวลามากกว่า 60 นาที มีร้อยละ 1.0 และไม่ตอบร้อยละ 4.5

4. ความคิดเห็นต่อสื่อเสียงตามสาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า ควรปรับปรุงสื่อเสียงตามสาย คิดเป็นร้อยละ 76.0 และเห็นว่าดีแล้ว มีร้อยละ 24.0

กลุ่มที่เห็นว่าควรปรับปรุงนั้น ได้ให้ความคิดเห็นว่า ควรปรับปรุงด้านเทคนิค (ความดัง-ค่อย, ความชัดเจน) มีร้อยละ 49.5 รองลงมาคือ ควรปรับปรุงโดยเพิ่มจุดติดตั้ง ลำโพง มีร้อยละ 11.5 ควรปรับปรุงด้านเนื้อหาสาระ ร้อยละ 9.5 ควรปรับปรุงด้านรูปแบบการ นำเสนอรายการ มีร้อยละ 3.0 ควรปรับปรุงด้านเวลาเปิด-ปิด มีร้อยละ 1.0 และควรปรับปรุง ทุกด้านที่กล่าวมาแล้ว มีร้อยละ 1.5

5. ประเภทรายการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 55.0 ต้องการให้มีรายการข่าว ทั่วไป รองลงมาร้อยละ 16.0 ต้องการรายการด้านการศึกษาทั่วไป ร้อยละ 7.0 ต้องการ รายการด้านสุขภาพอนามัย ร้อยละ 5.5 ต้องการรายการด้านธุรกิจการค้า ร้อยละ 3.0 ต้องการให้มีรายการด้านการเมือง, ด้านแม่บ้านการเรือน การครัว และด้านลิติสตรี ร้อยละ 2.5 ต้องการรายการด้านกฎหมายและด้านศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ร้อยละ 1.5 ต้องการ รายการประเภทอื่น ๆ (รายการกีฬา) ร้อยละ 0.5 ต้องการรายการด้านการเกษตร และมีผู้ไม่ ตอบร้อยละ 0.5

6. รูปแบบของรายการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบรายการแบบบทความประกอบ เพลง คิดเป็นร้อยละ 46.5 รองลงมาคือ รายการแบบบทความล้วน ๆ คิดเป็นร้อยละ 12.5 รายการ แบบบทสนทนาประกอบเพลง ร้อยละ 11.0 รายการแบบบทสัมภาษณ์ประกอบเพลง ร้อยละ 9.5 รายการแบบบทสัมภาษณ์ล้วน ๆ 9.0 รายการแบบที่เป็นสเปคหรือคำพูด เป็นประโยคสั้น ๆ ร้อยละ 6.0 และรายการแบบบทสนทนาล้วน ๆ ร้อยละ 5.5

7. ประเภทของเพลงที่ชอบ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบเพลงสตริงสมัยใหม่ คิดเป็น ร้อยละ 36.0 รองลงมาคือ เพลงลูกกรุงสมัยเก่า ร้อยละ 29.5 เพลงลูกทุ่งร้อยละ 15.5 เพลงสากล ร้อยละ 11.5 และอื่น ๆ (ชอบเพลงทุกประเภท) ร้อยละ 7.5

8. แหล่งข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพอนามัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสาร ด้านสุขภาพอนามัยจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.0 รองลงมาคือ สื่อสิ่งพิมพ์ คิด

เป็นร้อยละ 41.5 สื่อวิทยุร้อยละ 33.5 สื่อเสียงตามสาย ร้อยละ 12.5 สื่อเคลื่อนที่ ร้อยละ 9.0 และสื่อบุคคล ร้อยละ 2.5

ตอนที่ 3 การรับฟังรายการความรู้เกี่ยวกับการสุขาภิบาลอาหาร (รายการคุยเฟื่องเรื่องอาหาร)
(คูตารางที่ 24 ถึง 27 ในภาคผนวก ข.)

1. ความรู้ที่ได้รับจากรายการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 56.0 ได้รับความรู้จากรายการนี้พอสมควร ร้อยละ 30.5 ได้รับความรู้จากรายการนี้มาก และร้อยละ 13.5 ไม่ได้รับความรู้จากรายการนี้เลย

2. ความเข้าใจในเนื้อหา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 45.5 คิดว่าเนื้อหาความรู้ในรายการคุยเฟื่องเรื่องอาหารเข้าใจง่าย ร้อยละ 42.0 เข้าใจบ้างไม่เข้าใจบ้าง และร้อยละ 12.5 คิดว่าเข้าใจยาก

3. การนำความรู้ไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 53.5 นำความรู้จากรายการนี้ ไปปฏิบัติบ้างเป็นบางครั้ง รองลงมาร้อยละ 33.0 นำไปปฏิบัติเป็นประจำ และร้อยละ 13.5 ไม่เคยนำไปปฏิบัติเลย

4. ความต้องการฟังรายการ "คุยเฟื่องเรื่องอาหาร" กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 59.5 ต้องการให้มีรายการความรู้ด้านการสุขาภิบาลอาหารต่อไป ร้อยละ 38.0 รู้สึกเฉย ๆ (มีก็ได้ไม่มีก็ได้) และร้อยละ 2.5 ไม่ต้องการให้มีรายการนี้ต่อไป แต่ไม่ได้ระบุเหตุผล

ตอนที่ 4 ทดสอบสมมติฐาน

4.1 การเปลี่ยนแปลงในระดับความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติตนด้านการสุขาภิบาลอาหาร ก่อนและหลังการ เปิดรับความรู้ทางสื่อ เสียงตามสาย

ตารางที่ 1 แสดงความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความรู้ด้านการสุขาภิบาลอาหาร ระหว่างก่อนและหลังการ เปิดรับความรู้ทางสื่อ เสียงตามสาย

ความรู้	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนการ เปิดรับสื่อ		13.17	2.919	
	200			-4.39***
หลังการ เปิดรับสื่อ		15.20	2.198	

***p < .001

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบความรู้ เรื่องการสุขาภิบาลอาหาร ระหว่างก่อนและหลังการ เปิดรับความรู้ทางสื่อ เสียงตามสายของเทศบาล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 นั่นคือ หลังการเปิดรับความรู้ทางสื่อ เสียงตามสาย กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เพิ่มขึ้น ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างทัศนคติด้านการสุขาภิบาลอาหาร ก่อนและหลังการ เปิดรับความรู้ทางสื่อ เสี่ยงตามสาย

ทัศนคติ	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนการ เปิดรับสื่อ		68.230	7.170	
	200			-2.36*
หลังการ เปิดรับสื่อ		70.655	9.605	

*P < .05

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนหมวดทัศนคติด้านการสุขาภิบาลอาหาร ก่อนและหลังการ เปิดรับสื่อ เสี่ยงตามสาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นั่นคือ หลังการ เปิดรับความรู้ทางสื่อ เสี่ยงตามสาย กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 แสดงความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างการปฏิบัติตนด้านการสุขาภิบาลอาหาร ก่อนและหลังการ เปิดรับความรู้ทางสื่อ เสี่ยงตามสาย

การปฏิบัติตน	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนการ เปิดรับสื่อ		10.535	3.259	
	200			-2.26*
หลังการ เปิดรับสื่อ		11.370	3.703	

*P < .05

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนหมวดการปฏิบัติตน ด้านการสุขาภิบาลอาหาร ก่อนและหลังการ เปิดรับความรู้ทางสื่อ เสี่ยงตามสาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นั่นคือ หลังการ เปิดรับความรู้ทางสื่อ เสี่ยงตามสาย กลุ่มตัวอย่างมีการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติตนด้านการสุขาภิบาลอาหารไปในทางที่ถูกต้องลักษณะยิ่งขึ้น ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.2 ความสัมพันธ์ของสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ อายุ การศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจ กับการเปิดรับข่าวสารทางสื่อเสียงตามสาย

ตารางที่ 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ กับการเปิดรับข่าวสารทางสื่อเสียงตามสาย

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ กับการเปิดรับข่าวสารทางสื่อเสียงตามสาย
อายุ	-.1056
การศึกษา	-.0544
ฐานะทางเศรษฐกิจ	-.1433

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารทางสื่อเสียงตามสายกับอายุ, ระดับการศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เป็น -.1056, -.0544 และ -.1433 ตามลำดับ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า อายุ, การศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทางสื่อเสียงตามสาย ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.3 ความสัมพันธ์ของสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ อายุ การศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ และจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติตนด้านการสุขาภิบาลอาหาร

ตารางที่ 5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างสถานภาพทางสังคม และเศรษฐกิจ กับความรู้ด้านการสุขาภิบาลอาหาร

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางสังคมและ เศรษฐกิจ กับความรู้ด้านการสุขาภิบาลอาหาร
อายุ	-.2633***
การศึกษา	.3035***
ฐานะทาง เศรษฐกิจ	-.0426
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	.0043

***P < .001

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ กับอายุ, การศึกษา, ฐานะทางเศรษฐกิจ และจำนวนสมาชิกในครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เป็น -.2633, .3035, -.0426 และ .0043 ตามลำดับ พบว่า อายุมีความสัมพันธ์ทางลบกับความรู้ด้านการสุขาภิบาลอาหาร กล่าวคือ คนที่มีอายุมากจะมีความรู้ด้านการสุขาภิบาลอาหารต่ำ ส่วนคนที่มีอายุน้อยจะมีความรู้ด้านการสุขาภิบาลอาหารสูง

ส่วนการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้ด้านการสุขาภิบาลอาหาร กล่าวคือ คนที่มีการศึกษาสูงจะมีความรู้ด้านการสุขาภิบาลอาหารสูง ส่วนคนที่มีการศึกษาต่ำจะมีความรู้ด้านการสุขาภิบาลอาหารต่ำ ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน

ส่วนฐานะทาง เศรษฐกิจกับจำนวนสมาชิกในครอบครัวพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ด้านการสุขาภิบาลอาหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 6 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างสถานภาพทางสังคม และ เศรษฐกิจ กับทัศนคติด้านการสุขาภิบาลอาหาร

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางสังคมและ เศรษฐกิจ กับทัศนคติด้านการสุขาภิบาลอาหาร
อายุ	.0577
การศึกษา	.1267
ฐานะทาง เศรษฐกิจ	-.0840
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	.0064

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับอายุ, การศึกษา, ฐานะทางเศรษฐกิจ และจำนวนสมาชิกในครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เป็น .0577, .1267, -.0840 และ .0064 ตามลำดับ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า อายุ, การศึกษา, ฐานะทางเศรษฐกิจ และจำนวนสมาชิกในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติด้านการสุขาภิบาลอาหาร ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างสถานภาพทางสังคม และ เศรษฐกิจ กับการปฏิบัติตนด้านการสุขาภิบาลอาหาร

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางสังคมและ เศรษฐกิจ กับการปฏิบัติตนด้านการสุขาภิบาลอาหาร
อายุ	-.3465***
การศึกษา	.3790***
ฐานะทาง เศรษฐกิจ	-.0401
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	-.0055

***p < .001

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตนด้านการสุขาภิบาลอาหาร กับอายุ, การศึกษา, ฐานะทาง เศรษฐกิจ และจำนวนสมาชิกในครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เป็น -.3465, .3790, -.0401 และ -.0055 ตามลำดับ พบว่า อายุมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการปฏิบัติตนด้านการสุขาภิบาลอาหาร ส่วนการศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการปฏิบัติตนด้านการสุขาภิบาลอาหาร กล่าวคือ คนที่อายุน้อย มีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตนถูกหลักการสุขาภิบาลอาหาร ส่วนคนที่อายุมากมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตนไม่ถูกต้องตามหลักการสุขาภิบาลอาหาร

ด้านการศึกษา คนที่มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตนถูกหลักการสุขาภิบาลอาหาร ส่วนคนที่มีการศึกษาดำมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตนไม่ถูกต้องตามหลักการสุขาภิบาลอาหาร ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน

ส่วนฐานะทาง เศรษฐกิจและจำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนด้านการสุขาภิบาลอาหารที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านการสุขาภิบาลอาหาร กับทัศนคติ และการปฏิบัติ
 คนด้านการสุขาภิบาลอาหาร

ตารางที่ 8 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน ระหว่างความรู้ด้านการสุขาภิบาล
 อาหารกับทัศนคติ และการปฏิบัติคนด้านการสุขาภิบาลอาหาร

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านการสุขาภิบาลอาหาร กับทัศนคติและการปฏิบัติคนด้านการสุขาภิบาลอาหาร
ทัศนคติ	.6391***
การปฏิบัติคน	.6494***

***p < .001

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ กับทัศนคติ และการปฏิบัติคน
 ด้านการสุขาภิบาลอาหาร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เป็น .6391 และ 6494 ตามลำดับ ซึ่งมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ด้านการสุขาภิบาลอาหารดี มี
 แนวโน้มที่จะมีทัศนคติทางบวกต่อ เรื่องการสุขาภิบาลอาหาร และมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติคนในเรื่อง
 ดังกล่าว ไปในทางที่ถูกต้องลักษณะ ในทางตรงกันข้าม คนที่มีความรู้ด้านการสุขาภิบาลอาหารต่ำ
 มีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติทางลบต่อ เรื่องการสุขาภิบาลอาหาร และมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติคนในเรื่อง
 ดังกล่าวไปในทางที่ไม่ถูกต้องลักษณะ ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย